

Em Lạc Lối Mơ

*Em lạc lối giữa rừng hương mờ ảo
Áo Lam hiền bỗng phai sắc màu tươi
Cho chim Oanh ngơ ngác giữa rừng đời
Trời bỗng ngã chiều hôm buồn lạnh dợi*

Những hồn tôi lạc loài con mộng寐
Thả bóng đêm đen đúa áo lam thương
Cho tình người sao ngoảnh mặt di thường
Xây nghiệt ngã đổ ùa lam vụn vỡ
Những hồn tôi chơ vơ trong lạnh giá
Mắt quầng thâm thêm biển cố tang thương
Những vầng hương lạnh ngắt giữa
Phật đường Sao tím tái lam buồn thêm ngơ ngác
Đâu dáng hiền thầy xưa còn hay mất
Đức từ bi sao bỗng thấy âm u
Những hồn tôi ngây ngất trước danh hư
Cho sóng vỗ nát như mơ ảo tưởng !

Phan Văn Huy Tâm